

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Cine e mai necăjit

Cuvinte adresate de un om de carte prietinelor și cunoscuților rămași la plug

Viața a fost plină de nemulțumire de când e lumca. Conducătorii ca și supușii, domni ca și plugarii și în sfârșit bogații ca și săracii au fost totdeauna cuprinși de nemulțumire și neozazuri. Cel sărac a dorit totdeauna bogăție, cel mic a dorit măreție, iar cel mare și bogat a dorit să aibă tot mai mult. Fericiți și bucuroși de traiul lor n'au fost decât aceia cari s'au mulțumit cu cecece au avut și cu starea socială în care au apucat a fi.

Viața de azi, în furtunoasa ei desfășurare, a adus neozazuri mari și multe. Sărăcia generală, care ne cutropește cu totul, a împins la nerăbdare și pe cei mai răbdători în fața neozazurilor de ieri. Gurile cele mai tăcute sunt cuprinse azi de focul văicărelilor, iar sufletele tuturor caută cu pizmă spre bin-le pe care nu-l pot gusta și pe care ni-se pare că-l gustă prea adânc alții.

Oamenii au trăit din cele mai vechi timpuri în diferite pături — clase — sociale. În istoria popoarelor celor mai vechi se amintesc de oamenii, cari lucrând cu brațele, produceau hrana din pământ, și de alți oameni cari lucrând cu mintea pentru conducerea și cărmuirea vieții și cari, ca atare, cumpărau hrana de la cei cari o produceau.

Și azi hrana, o scot din pământ numai unii oameni — agricultorii, — o folosesc însă și domni din cântălarie și toți orășenii cari se ocupă cu meșteșuguri ori cu comerțul. Țăranul dă tuturor bucate și în schimb lor el primește bani cu cari își face celelalte neozazuri ce mai sunt în casa omului pe lângă hrana trupului.

Aceste diferite pături de oameni trăiesc în strânsă legătură una cu alta. Nici una nu are tot, și cecece lipsește uneia, se întregeste cu ajutorul celeilalte. Ele s'ar putea asemăna cu diferitele părți din trupul omenesc. Stomacul, capul, mâinile și picioarele fac diferite slujbe, dar viața și slujba lor sunt atât de strâns unite încât numai una să lipsească și toate sunt puse în primejdie.

Dacă lucrurile stau așa — cecece se vede prea limpede — nu poate fi nici odată vorba despre o pătură de oameni — fericită și în acelaș timp despre altă pătură de oameni nefericită. Fericitatea ori nefericitatea unora se întinde totdeauna asupra tuturor.

Cu toate acestea, se pare că azi diferite clase de oameni, care de care, se cred mai cuprinse de neozazuri și neliniște. Țăranii cari produc bucatele și carnea de lipsă hră-

nirei orășenilor, se cred cei mai nefericiți oameni, pentru că nu mai capătă bani mulți pe marfa lor. Ei trăiesc deci o viață lipsită de bani. Privesc cu pizmă la cele câteva mii, pe care le primește un funcționar la lună și își închipuiesc că numai acolo pot lipsi neozazurile unde nu lipsese banii.

De altă parte funcționarii — cei cari lucră cu mintea și cu condeiul — pismuiesc viața țăranului zicând că tot cei dela sate sunt mai fericiți și mai scutiți de griji decât ei. Se pare e'ar fi așa. Leafa de mijloc a celor mai mulți slujbași este cam de șapte până în 8 mii de lei la lună. Sunt unii cu lefuri mai mari, dar sunt foarte mulți cu lefuri mai mici. Suma se pare mare față de banii ce-i poate prinde azi un plugar, dar datele sunt cu mult mai multe și mai mari. Din această sumă de șapte ori opt mii de lei la lună, slujbașul dă cam două mii pentru casa în care stă. — Și aproape toți n'au case. — Cel puțin cinci sute le dă unei servitoare, iar alte cinci sute le plătește la lună pentru lemnele de foc. Cu toată cruțarea și chiverniseala pentru cumpărarea celor trebuincioase hranei se mai cheltuiesc încă trei mii de lei la lună. Va să zică în total până acum sunt șase mii de lei la lună. Mai rămân din cele șapte ori opt mii, o mică ori două de lei. Din aceasta slujbașul trebuie însă să se îmbrace cu toată familia lui, să plătească patru — cinci mii de lei ca dare pe an și în sfârșit să acopere celelalte cheltuieli multe și mărunte, cu creșterea copiilor, doftorii și doftor în caz de boală, și altele.

Are deci slujbașul mai mulți bani decât plugarul? Nu, deloc, căci deși el capătă în fiecare lună bani mai mulți, de abia își poate acoperi cu ei trebuințele vieții. Sărăcia de azi a adus pe slujbași încă greutăți și mai mari. Pe lângă că lefurile deabia le asigură traiul de pe o zi pe alta ele, nici nu se plătesc la timp. Adeseori slujbașul trebuie să trăiască două și trei luni fără nici un ban, căci statul zice că n'are de unde plăti lefurile. În cazuri de acestea, bietul slujbaș face datorii peste datorii, iar când capătă leafa de pe o lună, nu știe încotro s-o împărțească. Ba, mai mult, statul amenință în toată ziua cu scoaterea multor funcționari din slujbe. Ce vor face oamenii cari vor fi scoși în drum? Unde vor sta, ce vor mânca? Iată atâtea greutăți pe cari plugarul nu le cunoaște.

Cumpănind aceste două feluri de viață, a slujbașului și a plugarului, fiecare cetitor

va constata desigur că amândouă sunt lipsite de liniște și fericire, dar va recunoaște totuși că plugarul este mult mai asigurat în traiul său decât omul de condei. El își are moșiora lui mică sau mare. O lucrează cu brațele proprii și după truda depusă își culege bucatele cu care se hrănește. Din pământul lui nu-l poate scoate nime și acel pământ în fiecare an își dă rodul său. Lucrătorul de pământ are o stabilitate mai mare, munca lui este mai sigură și pâinea cea de toate zilele mai asigurată.

Nu-i vorbă că răul ne-a cuprins pe toți, dar ori cât de grea ar fi viața, cei cari sunt stăpâni nu pot dori starea și viața celor cari slujesc unui stăpân. Plugarii sunt stăpâni pe petecul lor de pământ iar slujbașii muncesc după ordinele celui mai mare și trăiesc cu cecece acela le dă și așa cum le dă.

Nădejdea în mai bine și izvorul de viață este deci tot în glia strămoșească. Azi să trăim fiecare cum putem, mulțumiți cu cecece avem. Zilele viitoare vor aduce poate mai bine și ușurare. Ori cum ar fi însă, nu cobâți cei ce aveți ceva în stăpânire, pe cei ce-și poartă casa ca bourelul.

Tuchșanu.

O casă a ziaristilor din Ardeal la Cluj. În Duminica trecută s'a sărbătorit la Cluj, cu multă însuflețire, deschiderea căminului ziaristilor din Ardeal și Banat. Cu acest prilej s'a făcut sfeștania din partea episcopului ortodox Ivan al Clujului. Intre vorbitori trebuie amintiți dl Eugen Filloti, directorul presei dela Preșidenția de ministrii, care a arătat câtă importanță a avut gazetăria în viața Ardealului și Banatului și dl director Alexandru Lupeanu. Seara la orele opt și jumătate toți gazetarii adunați acolo au făcut un banchet prietenesc.

Cât vor primi optanții pentru un jugăr de pământ. Chestiunea optanților a fost mult timp discutată în țară și în lumea întreagă. Optanții sunt proprietarii mari de moșii cari, nevoind să stea în țările cele noui, cei din Ardeal în România, au mers la Budapesta. Pământul nu l-au putut duce cu ei și statul l-a împărțit celor săraci. Aceștia nu s'au mulțumit cu cât l-au îmblat ci au început un fel de judecată cu țările în cari au ajuns pământurile lor. Judecându-se pâra lor, ei au câștigat și s'au format pentru plățirea lor fonduri anumite, din cari să li-se plătească prețul pământului. După cum se anunță în gazetele mari plățirea acestor pământuri se va începe cât de curând. Optanții vor primi pentru fiecare jugăr de pământ câte două sute patruzeci pengő, cecece face cam șapte mii două sute de lei.

Cea mai mare nefericire

Cunoaște și vezi, că amar ție, a mă părăsi tu pe mine, zice Domnul Dumnezeuul tău. (Ier. 2, 19).

Atâta vorbești despre *fericire*, atâta te dorești după ea, și cu toate acestea nu te ferești de cea mai mare *nefericire* care este, — de singura și propria nefericire.

Nefericirea este *despărțirea de Dumnezeu*, creatorul vieții noastre, de Domnul nostru și binefăcătorul nostru, de țânta noastră.

Iar această despărțire este *păcatul*.

Dacă păcatul este *greu*, adică dacă obiectul păcatului e ceva însemnat, dacă cunoașterea este deplină tot asemenea și învoirea, atunci despărțirea este *desevârșită*, ceea ce are ca urmare moartea sufletului.

Dacă păcatul *nu este greu*, despărțirea numai se pregătește; în cazul acesta sufletul nu este chiar mort, ci numai rănit, bolnav, mai mult ori mai puțin infirm.

Păcatul este *călcarea cu voia* a unei porunci dumnezeiești, — un gând, o poită, o vorbă, o faptă, o omitere — potrivnică legii veșnice a lui Dumnezeu. Păcătosul preferă făptura creatorului, voința proprie voinței lui Dumnezeu.

Esența păcatului este așadar o întoarcere dinspre *Domnezeu* și o abatere dela *rațiunea* pe care ni-a dat-o Dumnezeu drept conducătoare, care ne poruncește să ne ferim de rele și să facem binele.

Ei bine — dar *cine* este Dumnezeu, de care ne despărțim prin păcat?

El este *Domnul* nostru. El ne-a făcut pe noi, și noi norodul pășunii lui și oile mâinii lui (Ps. 94, 7—8).

El avea *dreptul* să ne dea legi.

Ochiar *trebuia* să ne dea legi. Oăci dacă Dumnezeu crează o ființă, trebuie să-i și prescrie normele corespunzătoare ființei sale. Pentru o ființă rațională însă nu există altă normă decât *Dumnezeu*, cel mai înțelept, cel mai sfânt, îndreptarul a tot ce este drept și bun, ori mai bine zis însăși dreptatea și bunătatea.

Și dacă mă abat de bună voie și cu cunoaștere deplină dela acest îndreptar, ce fac altceva, decât zic: »Nu voi sluji ție« (Ier. 2, 20).

Și Dumnezeu este atât de mare, atât de sfânt, de puternic, de nemărginit! Iată, ceea ce a creat el! Privește firmamentul, privește pământul!

Și lui îi slujesc *toate*! Înaintea lui se pleacă tot genunchiul, al celor cerești și al celor pământești, și al celor de desupt (Filipeni 2, 10).

Și cine sunt eu? La toată întâmplarea o făptură foarte bine dotată și favorizată — da oricum numai o *creatură*, și încă șubredă, muritoare, săracă, mărginită, neputincioasă.

Și cine mai este Dumnezeu?

Tatăl cel mai bun, căruia am să-i mulțămesc *totul*, atât în ordinea *naturală* cât și în cea a *grației*. Ce ai, o omule, ce nu ai primit, și nu ai să mulțamești lui Dumnezeu (I. Cor. 4, 7)?

Ochiar și de *ceace* abuzez, adică făptura, și aceea *prin ce* abuzez, adică voința mea, o am dela Dumnezeu.

Nu are oare deci dreptul să se plângă în terminii cei mai mișcători: Fii am născut și am înălțat, iară aceia s'au lăpădat de mine (Isaia 1, 2)?

De sunt eu *tată*, unde este cinstea mea? Și de sunt eu *stăpân*, unde este frica mea (Malahia 1, 6)?

Că de m'ar fi ocărit *vrăjmașul*, ași fi răbdat... iară tu omule, cel întocmai la suflet... (Ps. 54, 12 și 14)?

Mai adaugă că întocmai sunt *urite* lui Dumnezeu și celce păgânește și păgânătatea lui (Înțelepciunea lui Solomon 14, 9). Iubește toate cele ce sunt și de nimica cele ce a făcut, nu se scârbește, că nimica nu a făcut, care să urască. (Înțel. I. Sol. 11, 25). Păcatul nu este făptura sa. El urește păcatul, *trebuie* să-l urască — întocmai precum se iubește și trebuie să se iubească pe sine; pentru că păcatul a avut de gând să-l *nimicească* pe Dumnezeu. Așadar Dumnezeu urește păcatul în mod *esențial*, necesar, *nemărginit*.

Și tu vrei să ții cu dușmanul Domnului tău, a tatălui tău? — Chiar tu însuși vrei să fii acest dușman?

Da, păcatul este o *răsvățire* împotriva lui Dumnezeu și este cu atât mai iresponsabil, cu cât celce păcătuiește trebuie să fie conștiu că păcătuiește *în prezența* celui ce este pretutindenea de față; cu cât îi plutesc înaintea ochilor mai vioi, *ameninșările* celui atotdrept, precum și puterea peste care este stăpân cel nemărginit, pentru că să-și poată răzbuna asupra păcătosului.

Intr'adevăr, păcatul este o *ingratitude* față de Dumnezeu, și această ingratitude este cu atât mai neagră, cu cât am *meritat* mai puțin, ca să fiu chemat dintru nevință întru vință, de ceea ce acum abuzez; cu cât are mai mare *drept* asupra consimțirii mele un tată, care tocmai prin aceea ar dori să mă ferească, eă mă chiamă la slujba sa.

Cunoaște și vezi, că *amar* ție, a mă părăsi tu pe mine, zice Domnul Dumnezeuul tău (Ier. 2, 19).

Tinere, ce zice la această rușine inima ta nobilă, simțitoare? Atât de tinăr, — un *răsvățitor*, — un *ingrat*?

Nu cumva ar trebui să fie străină de tinerețta ta o astfel de absurditate?

Dumnezeu îți este mai mult decât tată și mamă, — mai mult decât principe și suzeran.

O, — în toate zilele, fiule, adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul nostru, și cu voia nu păcătui și nu călca poruncile lui (Tobit 4, 6)!

După P. A. v. Doss,
de **Părintele Iuliu**

Zile de bucurie sufletească

Poporul nostru nălcând, pare-că, nu a simțit așa de tare lipsa hranei sufletești, ca în zilele noastre. Asta se vede de acolo că multe parohii cer să li-se trimită preoți predicatori dela Blaj, cari să răscolească sufletul credincioșilor prin predici, slujbe, spovedanii și cuminecare.

Numai credincioși cari s'au învrednicit de misiunile populare știu prețui folosul sufletesc câștigat în urma acestora.

La sărbătoarea sf. Dumitru, din anul acesta au plecat din Blaj trei preoți în tot atâtea sate, ca să samene cuvântul lui Dumnezeu în sufletele dornice de o viață creștinească mai bună.

Păr. Dr. Vasile Aftenie, profesor la teologie, a ținut mistuni sfinte în *Șăulia de Câmpie*. Din acest prilej, vrednicii noștri credincioși de pe Câmpie au mai dat odată dovadă despre focul credinței lor și despre alipirea față de biserica condusă de Înalt Preasfințitul Dr. Vasile Suci, mitropolitul dela Blaj.

În ziua de 24 Oct. anul curent părintele misionar a fost așteptat în gara Miheș din partea mai multor credincioși, în frunte cu păr. Emil Boroș, parohul Șăuliei. Își creștea sufletul, văzând cele 8 căruțe încărcate cu bravii credincioși cari așteptau îngrijorați nu cumva să nu sosească cel așteptat. Părintele misionar a fost întâmpinat la gară prin o frumoasă vorbire ținută de studentul Câmpianu din Șăulia. În numele celor veniți întru întâmpinarea apostolului, își arată bucuria de ploala sufletească ce se va lăsa peste sufletele lor.

Matrozi pedepsiți

Mai multe sute de matrozi (soldați cari fac serviciu militar pe mare) germani s'au răsculat împotriva conducătorilor, aflându-se pe mare. Cât ce au venit însă acasă, au fost aspru pedepsiți, poliția luându-i în primire și încuindu-i. Chipul nostru acesta arată pe cel dintâi marinari sosiți acasă și luați în primire de polițiști.

Acest tânăr student, care a terminat școala cea mai înaltă de agronomie din Cluj, a dat dovadă, că și oamenii cu carte multă sunt dornici de viața sufletească pe care numai biserica le-o poate da.

La intrarea în ograda bisericii era popor mult: tineri și bătrâni, feciori și fete, precum și o mulțime de copii. Aici vrednicul curator primar prin o vorbire, vrednică de toată lauda, salută pe misionarul Blajului prin cuvinte într'adevăr mișcătoare. A spus, că de când li-s'a vestit de venirea unui preot dela Blaj, în mijlocul lor, pare-că s'au întărit și mai mult în credință. În numele credincioșilor arată dragostea neclintită față de I. P. S. S. Mitropolitul Blajului, asigurându-l și pe mai departe de aceeași dragoste. Primirea sărbătorească a fost ridicată prin cele trei fete, cari fiind în mână câte un buchet de flori au spus câte-o poezie, închinându-se Sf. Treime. Intre strigăte de „Trăiască“ misionarul a luat florile, ca apoi să-le așeze pe masa altarului.

Intrând apoi în biserică, p. Emil Boroș, vrednicul preot din loc, încredințează ogorul sufletesc al credincioșilor trimisului Blajului. Se vedea pe fețele tuturor o bucurie nespuse de mare. Cele 9 predici rostite în cursul celor două zile au fost sorbite de pe buzele preotului misionar cu mare dragoste din partea tuturor. Rodul acelor zile de bucurie s'a putut vedea din spovedaniile și cuminecările celor 300 de credincioși, în frunte cu aproape întreg domeniul din parohie.

Îți era apoi mai mare dragul să vezi venind preoți din jur însoțiți de credincioși de ai lor. Aceștia să se spovedească iar preoții să ajute la spovedit. Preoții din jur: p. I. Bătăciu din Sângeorz, Al. Pop din Răzoare, Iuliu Tatar din Grebeniș, V. Harșia din Milășel, Cheșian din Frata, Boroș din Sântioana, în frunte cu p. protopop din Răciu, au dat dovadă, prin oboseala și munca lor, că știu ce însemnează datoria lor de părinți sufletești.

Multă vreme va rămânea neștearsă în sufletele credincioșilor din Șaulla amintirea misiunilor dela Sf. Dumitru, 1931.

La fel s'au bucurat de misiuni, în aceste zile, credincioșii din Voila (vicariatul Făgărașului) și cei din Cerghizel (protopopiatul Iernutului), unde p. Dr. Nicolae Lupu, profesor la teologie și p. Dr. Gavril Pop, profesor la liceul de fete din Blaj, au știut fermeca și încălzi sufletele, prin cuvântul lui Dumnezeu leșit din sufletele lor. Și în aceste parohii s'au spovedit și cuminecat aproape toți credincioșii.

Numai în felul acesta se vor îndrepta sufletele și relele din țara noastră.

Dea Dumnezeu ca pilda credincioșilor din Șaulla, Voila și Cerghizel să fie urmată de toți credincioșii noștri.

Correspondent.

Tot mai vine aur din America în Franța. Am amintit și altădată faptul că aurul din America se scurge mereu spre Franța. Băncile franceze au multe hârtii de valoare în dolari și de oarece banii din zi în zi se clatină ele cer ca Americanii să-și plătească aceste hârtii de valoare cu aur. Chiar și în săptămâna trecută francezii au adus un nou transport de aur din America în valoare de 500 milioane franci. Americanilor nu le prea place această treabă și de aceea președintele Hoover a cerut dlui Laval primministru Franței, să oprească aceste cereri de aur. Dl Laval a promis acest lucru și banca națională franceză nu va mai aduce aur din America.

Adunarea generală a „Astrei“ Despărțământul Blaj

— O serbare cu conferințe, radio și expoziție de copii —

Duminică, în 1 Noembrie a. c., a avut loc în frunțașă comună românească de lângă Blaj, în Cistei, adunarea generală a Despărțământului Blaj al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

De dimineață au plecat dela Blaj dnii Iuliu Maior director, și Dr. Coriolan Suciu, secretarul Despărțământului, ducând cu sine și aparatul de radio, pentru folosul și bucuria poporului.

Domniile lor au luat parte la *sfânta liturghie*, iar părintele I. Maior după săvârșirea slujbei a ținut o frumoasă *predică*, vorbind despre bogăți și săraci și arătând pe Mântuitorul ca un mare iubitor al poporului și a celor năcăjiți, dar nu și a bolșevicilor.

După sfânta slujbă a fost pusă în lucrare „*mașina fermecată*“ care a prins din văzduh frumoasele cântări bisericesti trimise de postul de radio dela București. Din când în când aparatul de radio da câte o raită și pe la alte orașe mari din Europa.

Cu trenul dela orele 2 după masă au sosit dela Blaj dnii: Alexandru Lupeanu, director, președintele Despărțământului, Dr. Ioan Bianu, avocat, vicepreședinte, Dr. Alexandru Măcelariu, primmedic județean, Dr. Traian Denghel, primpretor, Grigorie Pădurean, profesor, Dumitru Neda, profesor, Gheorghe Veliciu, profesor, Dr. Ioan Popovici, medic de circumscripție, Nicolae Comșa, profesor, Toma Cocișiu, directorul școlii prima e de stat, și Ioan Mureșan, învățător.

Oaspeții au fost întâmpinați la gară de poporul din sat — purtând steagul tricolor și de elevii și elevele școlii primare, conduși de dl învățător Ioan Iordăchescu.

Dela gară lumea s'a îndreptat spre școala din mijlocul satului. Aici părintele Teodor Abrudan, în numele locuitorilor din comună le spune bun sosit oaspeților și le mulțumește pentru cinstea de a fi ales comuna Cistei ca loc pentru adunarea generală a Astrei-Blaj, din acest an.

Li răspunde în cuvinte simțite dl director Alexandru Lupeanu-Melin, președintele Despărțământului. Dsa spune că domniile dela Blaj n'au venit să le ceară nimic, ci numai să le aducă lumina învățăturii și să le prilejească o zi de petrecere frumoasă.

După aceasta se începe ședința adunării generale. Dl profesor Dr. Coriolan Suciu, secretarul Despărțământului dă cetire raportului comitetului despre lucrările săvârșite în anul care s'a scurs. Tot dsa, — în lipsa casarului — care din cauză de boală n'a putut fi de față —, dă cetire dărilor de seamă despre socotelile bănești ale Despărțământului.

S'au ales apoi două comisii, una pentru cenzurarea raportului general al Comitetului, alta pentru revizuirea raportului și a chitanțelor casarului.

O a treia comisie s'a ales pentru examinarea expoziției de copii, în vârstă de 2—4 ani.

Până când au lucrat comisiile dl director Alexandru Lupeanu a ținut o frumoasă cuvântare despre „*Rosturile Astrei*“. Dsa a arătat cum după 1848 bărbații învățați ai neamului nostru, Cipariu, Șuluțiu, Șaguna, Barilțiu și alții, văzând că cu armele de fier și oșel nu s'a putut desrobi neamul, au pus temelțiile societății „*Astra*“, pentruca cu armele minții să poată scoate poporul român din întunec și robie.

Asociațiunea s'a făcut din bani câștigați

cu sudoare și dați de bună voie, iar banii aceștia au mers tot spre binele poporului.

A ținut apoi dl profesor Dr. Coriolan Suciu, o vorbire despre *Mihai Viteazul*, arătând, cu vederi luminoase, viața și faptele marelui voivod, care înainte cu trei sute și treizeci de ani a înfăptuit pentru întâia oară România Mare. Ceeace a făcut el cu jertfa vieții sale, și ca un luptător în numele creștinătății, a fost un îndemn pentru rândurile de oameni cari au urmat după el, până în zilele noastre, ca să reînvie România pe care o înfăptuise pentru scurtă vreme marele viteaz, a cărui trup zace în Câmpia Turzii, și a cărui cap se odihnește la Mănăstirea Dealului de lângă vechea capitală Târgoviște.

Poporul, care a umplut școala cât numai a încheput în ea, a ascultat cele două vorbiri cu multă plăcere și folos.

A urmat apoi raportul comisiunilor. În numele comisiunii pentru inspectarea raportului general, a vorbit părintele Teodor Abrudan laudând munca comitetului și propunând să se dea descărcarea cuvenită.

Dl. Aurel Aldea a spus în numele comisiunii încredințată cu cercetarea socotelilor casarului, că s'au găsit toate lucrurile în ordine și a propus să se primească toate de bune.

În numele comisiei însărcinată cu vizitarea copiilor mici, a raportat dl primmedic Dr. Alexandru Măcelariu, spunând că au găsit mulți copii bine crescuți și bine îngrijiți și a propus să se premieze următorii dintre ei cu câte 50 de lei unul: Talpoș Traian și Talpoș Ioan (gemeni, cu câte 75 Lei), Bonta Mircea, Cernău Emilia, Domșa Domnica, Cârnaș Vasile, Stan Paraschiva, Cârnaș Nicolae, Cârnaș Maria, Sârb Nicolae, Dobărtă Victor, Truța Ioan, Sârb Elvira, Bota Petru, Domșa Iuliu, Marcu Mărioara, Cârnaș Dumitru, Stănea Domnica, Stănea Maria, Dobărtă Aurel, Clortea Trifan, Truța Anica și Mărginean Măriuța.

Cu totul s'au împărțit mamele a căror copii au fost premiați, 1200 Lei.

De încheiere dl președinte A. Lupeanu mulțumind tuturor celor de față pentru dragostea dovedită față de bătrâna noastră Asociațiune și de oamenii cari umblă și lucrează în numele ei, a închis adunarea generală. — Poporul a rămas să mai asculte cântecele din lădița fermecată.

Un cuvânt de mulțumită se cuvine încă să spunem la adresa părintelui Teodor Abrudan care după vechea și buna datină românească a ținut să ospăteze în casa sa pe toți domniile veniți pentru adunarea generală. Maica preoteasă precum și domnișoarele Elvira și Emilia au făcut cinstea căsii în așa fel, încât toți oaspeții s'au depărtat din Cistei cu cele mai bune amintiri.

Ziua petrecută la Cistei a fost o zi de sărbătoare a culturii pentru țărani și domni împreună.

Cor.

Iarăș măcel în raiul bolșevic. Gazetele mari vestesc că în Rusia sovietică s'a întâmplat iarăș un mare măcel, la o întăritură militară. În localitatea Muceaca, populația s'a revoltat contra asupririlor celor mari. Armata roșie a tăbărit atunci asupra întregii populații ducând moarte și vărsare de sânge. Mai mulți preoți și profesori au fost omorâți, iar din popor peste două sute de persoane au gustat arsura glonțului.

Ce gânduri au conducătorii popoarelor

Franța și America vor să întărească pacea lumii — Alții caută să se întărească pentru un viitor războiu — În Răsărit se vorbește de pace dar se lucrează pentru războiu — Ce va zice noul guvern englez? — Ce zic conducătorii României — Incheiere

Conducătorii popoarelor au foarte mult de gândit în aceste vremuri de nemulțumiri și frământări. Criza-sărăcia-generală domnește și acum în cele mai multe țări. După cum spune și vorba din bătrâni că omul năcăjit face potcă și scandal, conducătorii popoarelor au dreptate când încearcă toate căile pe cari s'ar putea ajunge mai curând la limanul cel bun și liniștitor. Această stăruință începută la sfătuirile Ligii Națiunilor, o continuă acum diferitele țări între ele. Miniștrii sunt în continuu pe drumuri. Azi merg nemții la francezi, mâne vin francezii la nemți. În altă zi francezii pleacă în America, iar la germani vine ministrul italian.

Deoarece decând e lumea, omul a căutat tot drumul și mijlocul care l-a dus mai repede la ceva câștig, și acum unii conducători de popoare, deși vorbesc încontinuu de pace, nu dau uitării nici războiul, plănuiind cum ar putea mai ușor ajunge la ceva mai mult. De aceea vorbind despre gândurile conducătorilor popoarelor vom vorbi și despre anumite planuri de războiu.

Franța și America vor să întărească pacea lumii.

Intre luptătorii pentru pace Franța este în cele dintâi rânduri. Deși a fost biruitoare în războiul trecut, ea nu s'a ținut mândră ci a stat de vorbă cu toate țările cari au fost învinse. Ba a făcut și prietenie cu ele, ajutându-le cu împrumuturi. Este proaspătă încă în mintea cetitorilor călătoria miniștrilor francezi la Berlin, primirea lor sărbătorească acolo și bunăvoința pe care au arătat-o atât francezii cât și germanii în consfăturile pe cari le-au avut. După acea călătorie dl *Briand* ministrul de externe francez a plecat la Geneva, unde a avut mult de lucru cu împăcarea Japonezilor și Chinezilor, iar dl *Laval* prim-ministrul francez, a plecat tocmai în Statele-Unite din America, pentruca să propovăduiască și acolo aceeași grijă pentru întărirea și asigurarea păcii. Dl *Laval* a avut mai multe întâlniri cu dl *Hoover* președintele Statelor-Unite. În aceste întâlniri s'au discutat toate chestiunile cari apasă azi asupra lumii întregi și mai ales asupra Europei. La sfârșitul tuturor întâlnirilor cei doi mari oameni au dat o declarație semnată de amândoi, prin care au adus lumii la cunoștință ceea ce au discutat. Din această declarație, foarte lungă, reese că, după părerea dlor *Laval* și *Hoover*, singurul mijloc de a îmbunătăți starea lumii

este conlucrarea tuturor, ajutorarea și sprijinirea. Guvernele tuturor țărilor trebuie să se încreadă unul într'altul și nici decum să nu aivă gânduri și planuri cari n'or plăcea altora. Pe lângă acestea dl *Hoover* a declarat că conferința dezarmării din anul viitor trebuie să fie una devărat început de dezarmare, căci numai dacă se aruncă armele poate fi înlăturat războiul.

Cam în același timp când în Casa Albă a statelor-Unite se frământau aceste gânduri, țările balcanice, — cele cuprinse în peninsula Balcanică — s'au adunat în Stambul, Turcia, pentru o mai bună înțelegere și conlucrare. Cu acest prilej toți reprezentanții țărilor balcanice au aprobat ca legăturile de pretenie să fie întărite. *Mustafa Kemal*, președintele republicii turcești, a ținut un frumos discurs, în care a arătat cât de necesară este pretenia în aceste vremuri grele și că numai prin pretenie poate fi garantată pacea. După părerea sa războiul este un lucru așa de urit și de barbar, încât e de mirare, cum de oamenii de azi atât de înaintați îl mai pot răbda.

Alții însă au și alte gânduri.

Pe când unii vorbesc de pace, alții sgândăresc cenușa sub care mai trăește jarul războiului. Așa trebuie să zicem despre conducătorii popoarelor cari în loc să lucreze pentru înfrățire se arată a fi părținitori revizuirii tratatelor de pace. Fiind de părerea ca dnii *Laval* și *Hoover* n'au putut face altceva decât că au vorbit ca ori care doi oameni, Italianii și Rușii bolșevici au pornit pe o altă cale cu gândurile lor. Germania deocamdată tace și așteaptă să vadă de unde poate câștiga mai mult. În săptămâna trecută dl *Grandt*, ministrul de externe al Italiei, a făcut o călătorie de pretenie la Berlin. Tot cam în acele zile *Litvinov* ministrul de externe al Rusiei a fost în Turcia. După cum spun gazetele streine, aceste întâlniri între conducătorii celor patru țări ar fi avut de scop să hotărască unirea mai multor țări într'o tovarășie strânsă și apoi, toate laolaltă cu puterea să facă ceea ce cred că e de lipsă să facă în lume. Toți acești conducători nu sunt străini de dorința schimbării statutelor de pace. În această tovarășie ar intra Italia, Germania, Rusia, Turcia, Japonia, Austria și Ungaria. Popoarele acestor țări sunt numite tinere și zice că se vor schimba din nou toate granițele atât din Europa cât și din Asia. Deocamdată e bine că

dl *Brüning* tot are nădejde că *Laval* și *Hoover* vor fi făcut ceva bun. La caz că Germania nu va putea fi sprijinită, el va da conducerea în mâna furtunosului *Hitler*, care va fi apoi într'adevăr începătorul relelor.

În Răsărit se vorbește de pace, dar se lucrează pentru războiu.

Japonezii și Chinezii stau tot așa gata de încăerare generală. Până atunci se mai lovesc așa numai câte un pic, pentru întărire. Cele două guverne din Răsărit discută pacea, dar par'că le e sortit să se bată, căci orice zice unul, nu-i place celui alt. China a cerut acum ca Japonia să-și retragă armatele acasă și o comisie să judece ce ar fi de făcut, pentruca dreptatea să învingă. Japonia însă nu vrea să știe de nimic. Ea înaintează cu armatele sale și, din când în când, bombardează câte un oraș, care îi iasă în drum. China, dacă vede cum e treaba, deși tot cere pacea și bună înțelegerea, a adunat până acum sub arme nu mai puțin decât zece milioane de oameni. Rusia nu vrea să stea cu mâinile în sân și de aceea duce așa încet-încet armata spre granița Mancuriei de Nord. Mare minune ar fi deci ca acele popoare din răsărit să scape fără a se scărmana un pic.

Ce va zice guvernul englez?

Anglia n'a luat parte la ultimele frământări și sguduiuri din viața popoarelor. Englezii au fost ocupați în săptămânile acestea cu alegerile pentru noul parlament. Într'un număr trecut spuneam, că și în Anglia există un partid, care cere schimbare totală în felul de conducere al popoarelor. Acest partid este condus de dl *Henderson*. În alegeri s'a dat deci o mare luptă între dl *Henderson*, care vrea să schimbe totul, și între dl *Mac-Donald* prim-ministrul guvernului, care cu felul de conducere de acum vrea să întărească pacea și să ușureze viața supușilor. Norocul și cumințenia poporului englezesc a făcut că dl *Henderson* să fie învins cu totul. Invingerea dlui *Mac-Donald* a fost atât de mare încât nici șeful partidului contrar, dl *Henderson*, n'a fost ales ca deputat.

În felul acesta se poate spune, că noul guvern englez va conlucra cu toate puterile lui la păstrarea păcii și la ușurarea vieții. O bună ispravă a acestui guvern s'a și arătat prin faptul, că numărul șomerilor a scăzut foarte mult în Anglia.

Ce zic conducătorii României.

Față de aceste frământări de gânduri a tuturor conducătorilor de popoare, dintre care unii lucrează pentru pace iar alții pentru războiu, conducătorii noștri încă și-au spus cuvântul, care, o spunem dela început, este foarte înțelept și prevăzător. Dl *D. Ghica* ministrul nostru de externe a trimis o scrisoare la biroul Ligii Națiunilor, care a cerut să fie trimisă tuturor guvernelor cari sunt poftite la conferința dezarmării din anul viitor.

În această scrisoare guvernul român arată cu deamănuntul câtă armată și câte arme are țara noastră. Mai de-

parte se spune acolo că România, având în vedere că este înconjurată de țări dușmane și nemembre în Societatea Națiunilor, ea nu poate face o dezarmare până când toate aceste țări nu vor declara, că fac și ele acel lucru. Altfel am putea ajunge acolo că să dezarmăm, pentruca dușmanii din vecini să ne poată călca țara după bunul lor plac.

Incheiere.

Din toate cele spuse până aici reiese limpede că gândurile, cari frământă pe conducătorii popoarelor sunt diferite, după cum diferite sunt interesele unui popor de ale altuia. Unii cer pacea, alții se întăresc și se întovărășesc pentru un viitor războiu, iar alții, ca Japonezii și Chinezii stau gata numai să tragă de cocoșul puștei. Viața omenească nu este de loc liniștită. Unii încearcă liniștirea ei, iar alții încontinuu aruncă bolovani, cari produc valuri și scornind noroiul fac turbureală. La toate acestea nu putem spune decât: *Dumnezeu să ajute celor cari vorau liniștea și pacea.*

Telefon între România și America.

De câțva timp telefoanele din țara noastră au fost date într'un fel de arândă unei societăți americane. Această societate a făcut de atunci multe îmbunătățiri; astăzi poți vorbi din România cu cele mri multe țări din Europa. Acum se anunță că în ziua de 9 Noembrie se vor începe vorbirile pe telefon între România și Statele-Unite din America. In aceea zi de mai multe ori miniștri de externe a celor mai multe țări, vor vorbi unul cu altul.

Lupta Spaniolilor împotriva călugărilor

De când Spania a devenit republică, legi peste legi se aduc împotriva călugărilor, ca și când ei ar fi de vină pentru toate. O seamă de călugări, așanumiții lezuiți, au și fost izgoșiți din țară; altora așa le merge de rău încât se duc ei de bună voie. Chipul nostru arată un călugăr bătrân din ordul Capucinilor, care și-a cerut tocmai pașaportul, ca să poată părăsi țara, pe care a slujit-o cu atâta credință până acum. Il conduce un polițai secret, iar doi polițiști îl petrec cu ochii.

Primele misiuni sfinte în Ghijasa de sus (J. Târnava Mare)

În zilele de 10, 11 și 12 Oct. a. c. s'a întâmplat un mare eveniment, în viața sufletească a credincioșilor uniți din parohia Ghijasa de sus. In aceste zile s'au ținut în aceasta comună, curat românească și curat unită, cele dintâi misiuni sfinte, din partea P. On. Toma Oprean adm-protopop. și paroh în Vurpăr și On. Silviu Raica adm. par. în Mihăileni. Au decurs în felul următor:

Sâmbătă 10. Oct. pe când inserarea se lăsa peste sat, toaca și clopotele bisericii au început a chema pe credincioși la slujba vecernei, pe care a oficiat-o On. Valeriu Stoian, parohul local. După Intrat pâr. Silviu Raica a ținut prima predică despre „Scopul misiunilor“ invitând pe credincioși la meditație și pocăință, iar la sfârșit pâr. Toma Oprean, înfăcșurat ca un apostol, a vorbit despre frumusețile și minunăția acestei lumi, creată de Dumnezeu pentru om, și în legătură cu aceasta despre „scopul omului“. Predicile au fost ascultate cu multă plăcere și atenție și nu puțini au fost aceia, cărora li-s'au umezit ochii...

Duminecă dimineața s'a slujit, cu multă cucernicie, sf. Liturgie de cătră toți preoții prezenți, iar ca lector fiind subsemnatul. Răspunsurile au fost date de cantorii Teodor și fiul acestuia Ion Irod, însoțit de glasurile argintii ale tineretului, în special fete și copii. Biserica, deși foarte mare, s'a dovedit de astă dată aproape neîncăpătoare pentru mulțimea de credincioși cari au venit să asculte cuvântul Domnului din gura preoților misionari. După cetirea sf. Evanghelii, a urcat amvonul și a vorbit iarăși minunat pâr. S. Raica despre „Păcat“ și urmările lui îngrozitoare. Liturgia a continuat apoi mai departe în cântări frumoase până la priceasnă, în locul căreia pâr. Toma Oprean, a vorbit despre „păcatul necurăției și despre concubinaj“ arătând, în cuvinte clare și avântate, urăciunea și răutatea acestor păcate cari au robit multe suflete pe satele noastre.

La ora 2 d. m. s'a slujit iarăși vecernia de cătră On. Gheorghe Spineanu, paroh în Răvășel, și a predicat On. Silviu Raica despre Taina sf. Mărturisiri. Indată după Vecernie preoții s'au retras în patru părți și au început a mărturisi până la ora 7 d. m. Atunci a început sfântul Paraclis al Născătoarei de Dumnezeu, oficiat de pâr. T. Oprean, care după sf. Evanghelie a ținut o frumoasă și însuflețită predică despre Preacurata Fecioară Maria. Inainte de a se cânta „Cuvine-se cu adevărat“, poporul în frunte cu preoții, a ieșit afară și au înconjurat biserica de 3 ori, cu prapori, cu luminări aprinse și cu cântări de laudă în cinstea Preacuratei. Era o adevărată plăcere să vezi, în întunerecul nopții, biserica încunjurată de un cerc nesfârșit de foc, și să auzi răsunând în văzduh cântările de preamărire ale Născătoarei de Dumnezeu: Cuvine-se cu adevărat și De tine se bucură. In felul acesta s'a sărbătorit amintirea Sinodului ecumenic Efezan, ținut acum cincisprezece veacuri. Am intrat iarăși în biserică unde s'a continuat Paraclisul până la încheiere

Luni dimineața, pe când stelele străluciau

inea pe albastrul cerului clopotele au început a trage de liturgie. A slujit pâr. Gh. Spineanu, dimpreună cu ceilalți preoți. După sf. Evanghelie pâr. Silviu Raica, a vorbit, cald și la inima poporului despre „sf. cuminăcătura“, și despre darurile sufletești pe cari le-au dobândit în aceste sfinte misiuni. La sfârșit s'au cuminăcat aproape la 200 credincioși, fără copii. Acesta a fost rodul binecuvântat al misiunilor.

După liturgie, On. Valeriu Stoian, pâr. local, și-a ținut de plăcută datorință, a felicitat și a mulțumit preoților misionari în cele mai calde cuvinte pentru osteneala pe care au depus-o și apoi, a rugat pe bunul Dumnezeu să le-o răsplătească după cum într'adevăr sunt vrednici. On. Toma Oprean a mulțumit din toată inima, apoi adresându-se poporului l-a îndemnat cu toată căldura să țină și mai departe cu aceeași dragoste și statornicie la Biserica unită, în care au avut fericirea să se nască. De-asemena i-a îndemnat să se alipească și pe mai departe, strâns, de păstorul lor sufletesc care de peste 40 de ani îi păstorește cu atâta râvnă și dragoste. Poporul a izbucnit în urale și cu ochii înlăcrămați a ieșit din biserică

Impresia pe care au lăsat-o cele dintâi misiuni sfinte, în sufletele credincioșilor din Ghijasa de sus este greu de tălcuit în cuvinte. Pot spune însă cu toată sinceritatea, că dacă mă întâlnesc cu vre-un bătrân din sat și vine vorba despre misiunile din 10—12 Oct. a. c., îl înecă plânsul și zice printre suspine: „Așa ceva n'am mai văzut și nici nu vom mai vedea“...

15. Oct. 1931

Valeriu Stoian
absolvent de teologie

Corul din Bistra

Există în satul episcopului Petru Pavel Aron din Munții Apuseni un admirabil cor mixt în 6 voci, instruit și condus de harnicul învățător, fost revizor școlar, Iuliu Coroiu. Acest cor, călăuzit de președintele societății corale, pâr. Traian Marcu, a coborât mai la vale, la poalele munților în orașelul Iara, în ziua de 25 Oct. a. c., să ridice nimbul sărbătoresc a instalării noului numit protopop gr.-cat. de-acolo, Dion. Fărășan. Această excursiune s'a transformat într'o adevărată sărbătoare nu numai în biserică, unde a cântat la sf. Liturgie așa de frumos, ci și în afară de biserică, în locul unde s'a ținut adunarea despărțământului „Astrei“. Aici acest cor s'a produs în așa fel, încât cei cari l-au auzit au rămas adânc impresionați de farmecul melodiilor românești atât de armonios executate în corul perfect disciplinat. Marea mulțime de oameni adunată din tot ținutul vecin cu acest orașel, intelectuali și popor, n'au putut să admire îndeajuns acest cor, care atât în întregime lui, cât și cu cântările de solo ale talentatelor cântărețe și cântăreți a satisfăcut pretențiunile celea mai rafinate. A fost o zi de sărbătoare în adevăratul înțeles al cuvântului în Biserica, unde sufletele împlietrite de greutatea vicleșilor de azi la auzul acordurilor măestrit executate mai repede s'au deschis și mai duos s'au ridicat către ceruri.

Dar a fost și o sărbătoare a culturii românești, unde, pe lângă conferențele ținute, arta românească prezentată cu atâta farmec a delectat sufletele ascultătorilor până la înduioșare. Iar seara concertul și plesa teatrală „O noapte furtunoasă“, jucată tot de elementele din acest cor, a devenit un eveniment, pe care cei, cari l-au ascultat n'o să-l uite niciodată. Concertul a prezentat multe bucăți ale compozitorilor români cu o rutină disciplinată,

cu melodii armonioase, cu cântări de solo fermecătoare. Iar piesa jucată a fost predată cu o artă ce departe a pășit peste diletantism.

Laudă se cuvine vouă bravilor Bistreni, tuturora, dar mai ales energicului, harnicului, dar totodată și modestului vostru conducător. Iar când puteți, coboriți și mai la vale la țară, și treziți din somn sufletele oboseite cu farmecul cântărilor, să se înviorizeze această țară, să-și îndeplinească cu drag și voloșie fiii și fiicele acestui neam menirea lor, să nu umbie cu capetele pururea aplecate, desnădăjduite. Faceți, ca să se întindă hora mare a îndestulării peste pământul acestei țări și îndemnați să facă toate satele la fel cu voi, să vă întreciți a alunga desnădejdea ce începe să încolțească această țară!

Terminăm, cu amintirea în fuga condeului a câtorva nume, cari s'au distins. Soliste: Gherea Lucreția, Julia Burz, solist: Traian Marc. La teatru: Madra Avram, Bucea Niculae, Selage Traian, Constanța Goia, Coroiu Iustin, Coroiu Ionel, Gligor Mărioara, etc.

Exerciții spirituale pentru funcționarii de bancă. Săptămânile trecute s'au ținut în Italia cele dintâu exerciții spirituale pentru funcționarii de bancă. S'au anunțat atât de mulți, încât n'au încăput cu toții la aceleaș predici. S'au împărțit deci în două grupe, și numai astfel au putut asculta cu toții predicile împreunate cu aceste deprinderi sufletești.

Teatru la Blaj. În ziua de 7 Noemvrie orașul nostru va avea deosebita cinste de a fi vizitat de renumita trupă teatrală din București „Agepsina Macry-Eftimiu”, societară de onoare a Teatrului Național din București, care va juca — *Daniela* — piesă modernă în 3 acte de Victor Eftimiu, cel mai fecund scriitor dramatic român, care în două rânduri a condus cu pricepere frânele culturale ale Ardealului. — Inceputul va fi la orele 9 seara, în sala de gimnastică a liceului de băieți.

Românii din America protestează contra senatorului Borah. Cu ocazia vizitei dlui Laval la Washington, un senator american cu numele *Borah* a făcut declarații în folosul Ungariei. El a spus anume că dacă vrea dl Laval să asigure pacea în Europa, să revizuiască mai întâu tratatele de pace și în special să mai dea Ungariei înapoi din marile pierderi ce le-a avut în războiul cel mare. Aceste declarații loveau și în noi Românii căci doar Ardealul este cea mai mare pierdere a Ungariei. O delegație a Românilor cari trăiesc în America au mers la senatorul Borah și au protestat contra declarațiilor sale.

Prea puțini cardinali. Cardinali se numesc sfinții Papei dela Roma. Ei sunt numiți de către sfântul Părinte, sunt 70 la număr ca și învățăceii Domnului, poartă un fel de pălărie și manta roșie, prin care se deosebesc de ceilalți vlădici. În vremea din urmă numărul cardinalilor a scăzut la 56, așa că nu peste mult sf. Părinte va numi 14 cardinali noi.

Preacurata plânge. De când Spaniolii și-au pierdut mințile și au început a-și bate joc de religie, de preoți și călugări, Prea-

curata Vergură Maria plânge, cel puțin așa spun gazetele spaniole și franțuzești. Toate acestea aduc știrea că Preacurata s'ar fi arătat în ziua de 30 Iunie, vreme de o jumătate de oră unui băiat de 7 ani și unei copile de 11 ani. Copiii au povestit numai decât minunea aceasta părinților, spunându-le, cum a tot plâns Preacurata, vreme de o jumătate de ceas. Pe urmă Preacurata s'a arătat la mii de credincioși, veniți acolo în procesiune, fiind de față și mai mulți curioși. Arătarea s'a făcut pe muntele Exkroga de lângă orașelul Gnpuzcoa, în țara Bascilor din Spania. Gazetele spaniole mai spun că o călugăriță ar fi profetizat, în ceasul morții sale, că Preacurata Vergură se va arăta nu peste mult plângând poporul său spaniol.

Foc la un cinematograful. La cinematograful Ghelzer din Iași, a izbucnit un foc mare tocmai în timpul când sala era plină de oameni. Cuprinși de spaimă cei din sală s'au îmbulzit la uși strivindu-se unii pe alții. Mulți copii au fost răniți. Venind pompierii, șase din aceștia au fost înădușiți de fumul mare ce s'a produs.

Mari mișcări în Paraguay. Am mai amintit cetitorilor despre turburările supușilor din Paraguay. Acolo oamenii nu sunt mulțumiți cu conducerea președintelui Republicii și cer neconținut ca acela să-și dea demisia. În zilele trecute s'a întâmplat iarăș o mare mișcare de acest fel. Mulți studenți universitari au atacat palatul președinției consiliului de miniștri sdrobind și nimicind totul. Cu acest prilej fiul președintelui Republicii a fost rănit. Soldații cari păzeau acest palat au tras mai multe focuri de armă asupra răsculașilor omorînd pe doisprezece inși și rănind pe alți douăzeci și opt.

Câți câni sunt pe lume. După o socoteală mai nouă făcută în toate țările se crede că în toată lumea sunt cam 70 milioane de câni. Țările cele mai bogate în câni sunt Statele Unite cu șase milioane câni, Anglia cu patru milioane, Franța cu trei milioane și Germania cu două milioane.

S'au înecat 11 inși din familia regală indochineză. Din Baugkok se anunță că o întâmplare nenorocoasă a adus multă durere în sufletele într-gului popor indochinez. Anume mai mulți membri ai familiei regale, mergeau cu o barcă pe râul Kong. Lovindu-se

de o stâncă barca s'a răsturnat în valuri. Toți cei din barcă s'au înecat, adecă 11 membri ai familiei regale și doi servitori. Valurile au dus departe trupurile celor morți. Până acum ele n'au putut fi găsite.

O rugămintă către sufletele milostive. Un rob dela închisoarea Târgu Ocna, jud. Bacău, ne roagă să-l ajutorăm cumva. Noi îi publicăm rugarea aici și rugăm pe cetitorii noștri milostivi, să se îndure de acest suflet pocăit, să-i asculte rugămintea, să ne scrie la Administrația gazetei cine cu ce l-ar milui, iar noi îi vom împărtași adresa. Iată și rugămintea acestui nenorocit: „*Vă rog din tot sufletul, eu păcătosul, care mă aflu aici, pentru păcatele mele, să mă ajutați cu un rând de cămeși și cu un cojoc. Dacă aveți posibilitate, trimiteți-mi și o pereche de bocanci No. 44.*” — E atât de drăguță și de sinceră cererea aceasta, încât, mai ales știind de unde vine, și-e milă să nu i-o împlinești. Vă rugăm deci, îndurați-vă de acest suflet pocăit, că vă va răsplăti Domnul înmiiit. În oarecare dintre numerii viitori vom publica numele sufletelor milostive cari ne-au ascultat.

Târgul dela Calro. Consilieratul agricol din Dicosănmărtin ne roagă să publicăm următoarea încunoștințare: Intre 24 Martie și 29 Aprilie 1932, va avea loc la Cairo, Egipt, Africa, în Palatul Artelor frumoase (str. Nubar Pașa), un târg industrial și arte aplicate, sub înaltul patronaj al regelui Fuad I. al Egiptului. Inscrierile amatorilor de a participa la acest târg se fac la legația Egipteană din București, până la 1 Ianuarie 1932.

Profesorul Piccard decorat de M. Sa Regele Carol II. Profesorul Piccard, care a încercat nu de mult să se urce spre înălțimile cerului cu balonul său, a venit și la București unde a ținut o vorbire în care a spus ceea ce a văzut și ce a simțit la înălțimea de 16.000 metri. El a fost chemat de M. Sa Regele, unde a luat și masa. Cu acest prilej M. Sa a decorat pe profesorul german Piccard cu medalia *Meritul Cultural* și cu *Virtutea aeronautică*.

Un autobuz se răstoarnă. Un autobuz plecase dela Constanța și în drum, chiar în apropierea palatului regel din Mamaia, s'a răsturnat, sdrobindu-se aproape de tot. Vina este a șoferului, care a cărnit prea repede, deși autobuzul era în fugă ne bună. Dintre cei opt-

Pregătire de războiu

Prin pustiiile cele mari ale Africei trăiesc mai ales sămânțiile Arabilor, dintre cari cea mai războinică este fără îndoială sămânția vahabișilor. Fotografia noastră arată concentrarea, pe cămile, a acestor vahabiși împotriva unei alte sămânții arabe, care locuiește nu departe de valea Iordanului. Cămilele sunt caii pustiei, fără de cari nu s'ar putea face nici o călătorie prin acele pustietăți fără margini. Cămila se mai numește și corabia pustiei, fiindcă are un mers legănat, ca al corăbiei.

sprezece călători, câți se aflau înăuntru, unul a fost omorât și vre-o patru răniți foarte greu. Cei alții au scăpat cu răni mai mici și puțin periculoase. Șoferul, deși a fost rănit, s'a pus totuș sub pază, ca să dea seamă de nebăgarea lui de seamă.

O conferință internațională pentru examinarea datorilor de războiu. Un ziar german anunță că îndată după întoarcerea dlui Laval din America, Dsa va convoca la Paris o conferință internațională, pentru a se mai discuta asupra datorilor de războiu. Se crede anume că în această sfițuire datorile de războiu încă vor fi reduse. Mai ales Americanii vreau să reducă datorile Germaniei, care nu le mai poate plăti nici cum.

Comerțul între România și Austria. În zilele trecute s'au încheiat înțelegerile comerciale dintre noi și austrieci. După cum se spune în protocolul acestei înțelegeri, urmează că noi Români vom trimite în Austria în fiecare săptămână 350 de vite și 400 porci. Numărul nu e mare, dar totuși aceste vânzări vor produce un pic de viață și în târgurile noastre care sunt aproape moarte. Mișcarea se va simți mai ales în Ardeal, căci aici sunt vitele cele mai bune și mai renumite.

În Anglia se îndreaptă lucrurile. Conducătorii de acum ai Angliei sunt cuprinși de o mare bucurie căci numărul oamenilor fără lucru — șomerilor — a început să scadă. Cu toate că toamna mulți lucrători n'au ce mai munci, totuși în Anglia numărul șomerilor scade. Asta înseamnă că măsurile luate de conducători au avut rezultatul dorit și că Anglia se poate aștepta la o îmbunătățire a stării sale. Numărul șomerilor a scăzut dintr'o dată cu câteva sute de mii.

Se vor deschide mine noul de aur. Creditul Minier, o societate care se ocupă cu mineritul, a hotărât ca în scurt timp să înceapă lucrările în cele cinci mine de aur din comuna Hoba de lângă Satu-Mare. Hotărîrea a produs bucurie mai ales în sufletul minierilor, căci vor trebui acolo cel puțin trei până în patru sute de lucrători.

Fariseism sau pocăință? Liga Națiunilor, din prilejul discuțiilor asupra pregătirilor pentru conferința dezarmării din Februarie a anului viitor, a trimis tuturor statelor câte o telegramă prin care cerea ca toată lumea să înceteze înarmările și să se gândească asupra chestiunii dezarmării. La această telegramă Rusia sovietică a răspuns că este gata a opri orice înarmare pe întreg timpul dela 1 Noembrie a acestui an până la 1 Noembrie a anului viitor. Ba încă în răspunsul rușilor se mai spune că ei sunt foarte bucuroși ca să se facă dezarmarea totală a lumii și că nu așteaptă decât ca să se declare și celelalte țări. Știut este însă că Rusia sovietică urmărește bolșevizarea întregii lumi. Ne putem deci întreba că Rusia vrea să ne tragă pe sfoară, ori s'a pocăit asupra planurilor sale.

Sbor fără popas din Anglia în Africa de Sud. Sburătorii engiezi Goyfordo și Brent, au plecat în ultima zi a lunii Octombrie din Anglia, cu avionul spre Africa. Ei au de gând să sboare până în Africa de sud fără a se coborî pe pământ. Prin aceasta ar întrece toate lungimile de sboruri de până acum.

Apărarea contra gazelor. În ultimul timp se vorbește foarte mult despre două lucruri: despre dezarmare și despre războiul viitor, care va consta mai mult din prăpădirea

vietăților prin gaze înădușitoare. Și cum totuși se crede că va fi mai tare războiul decât pacea, sunt și la noi în țară oameni, cari se interesează de pregătirea locuitorilor țării, pentru apărarea contra gazelor. Oamenii aceștia au format o tovarășie a lor, sub conducerea dlui Ștefan Tătărescu. Din străduințele de până acum s'a ajuns ca această societate să aivă un vagon al ei. Cu acest vagon se vor duce, deocamdată în orașele mai mari, în fiecare oraș funcționarii dela căile ferate, poliție și dela poștă vor fi puși să intre într'o cameră din acel vagon. Acolo vor fi mascați și apoi se vor slobozi diferite gaze asupra lor. Cu timpul aceste probe se vor face și la sate.

Director de bancă hoț. De câtva timp S. Klederman, directorul băncii „Inex” din Securenii, în Bucovina, a fugit împreună cu un funcționar dela serviciul băncii. După fuga lor s'a aflat că oamenii n'au plecat cu mâna goală ci au furat și două milioane trei sute mii lei. Poliția s'a pus pe lucru pentru prinderea hoților și îndată au putut prinde pe funcționarul Lerner, care a fost închis la Hotin. În zilele acestea a fost prins și directorul Klederman la Cernăuți și, după ce el a recunoscut hoția, a fost arestat.

Hameiul

Hameiul se cultivă prin butași. Pentru aceasta se sapă pământul până la o adâncime de aproape două palme. Apoi se fac gropi în rânduri îndreptate dela miez-noapte spre miez-zi. În gropi se pun butașii sau cărligele de hameiu, chiar așa cum se pun vițele de vie.

Cărligele sau butașii se taie încă de toamna, lungi cam de-o palmă. Se păstrează în pământ până primăvara, când se topește zăpada. Prin Martie se scot din pământ și se pun în gropile făcute. De obicei se pun câte două fire într'o groapă și se acoper cu țărână, lăsând afară numai vârfurile, pe o lungime de două degete.

Pământul, care se pune peste cărligele de hameiu, trebuie să fie gras, cu mult gunoiu putred.

Depărtarea dintre gropi trebuie să fie de doi pași.

Cărligele pot să fie și cu rădăcină. Dacă acestea se plantează primăvara, nu dau roadă numai în anul al doilea. Unii le plantează și toamna. Acestea dau o mică roadă și pe la sfârșitul verei viitoare.

Cărligele sau butașii fără rădăcină, dau roadă numai în anul al treilea. De aceea printre rândurile de hameiu, de obicei se seamănă și legume, pentruca astfel să se mai scoată din cheltuielile avute cu hameiul până ce dă roadă.

Când mlădițele hameiului au crescut cam de-o palmă și jumătate, se pun pari, de cari se leagă cu fașii de teiu sau de cânopă. Parii trebuie să fie lungi de 3—4 metri. Mlădițele legate, se îndreaptă în sus și se învârtesc pe lângă

pari. Mai târziu, mlădițele se leagă din nou, învârtindu-se și îndreptându-se spre vârful parului.

Pământul cultivat cu hameiu, trebuie ținut cât se poate de curat, plivindu-l de buruieni și săpându-l cel puțin de două ori.

Dacă vremea e potrivită, hameiul se desvoltă bine și face gogoși. Când gogoșile sunt mari cât o ghindă, se înegresc, apoi se îngălbinesc.

Gogoșile sunt coapte, când încep să dea miros.

Culegerea gogoșilor coapte se face numai pe vreme frumoasă, și numai dimineața, înainte de răsăritul soarelui, până nu s'a ridicat roua.

La cules, se taie curpenul hameiului, ceva mai sus de fața pământului, apoi se scoate parul și se așează pe două scaune. Gogoșile galbene se taie cu foarfecile și se întind pe covoare la soare să se usce. Când sunt bine uscate, foițele lor la indoitură se rup cu înlesnire.

Gogoșile uscate se pun în saci, cari se așează într'o cameră bine aerisită. Dacă camera e umedă, gogoșile capătă miros de mușegaiu.

Cu cât gogoșile de hameiu sunt mai bine păstrate, cu atât au preț mai mare.

Cultivând hameiu, se pot câștiga bani frumoși. Fabricile de bere îl plătesc bine.

Din mugurii și frunzuțele tinere se pot pregăti și mâncări bune de post. Așa că și din cauza aceasta încă se poate cultiva.

Ion Popu-Câmpeanu

Prețul cerealelor

Nu se poate ști în ce chip se va desfășura criza în care se sbat toate țările din lume. Oameni privesc băncile cu neîncredere și mai bucuroși țin banii în ladă, decât să-i depună la bănci, temându-se, că îi vor pierde chiar și în Franța și în Statele Unite, cari au cel mai mult aur, încă sunt oamenii cu neîncredere, mai ales în Statele Unite, vine din cauza crizei economice, din cauza căreia mii de agricultori nu mai pot face față plăților.

Când astfel stau lucrurile, nici prețul cerealelor nu poate sta prea bine. Grâul a început să fie căutat, însă tot pe preț scăzut din cauza aceasta, țările cari au grâu de vândut, nu se prea îndeamnă la vânzări.

Dela noi să vinde puțin grâu. Cauza e lucrul câmpului, dar mai ales lipsa de bani. Porumbul e mult în toate țările. În România, Ungaria, Bulgaria și Iugoslavia sunt cu totul aproape 1.150.000 vagoane porumb. Franța și Austria încă are porumb mult. Numai Italia are porumb mai puțin ca și în anul trecut.

Porumbul nostru nu se prea cumpără și de teama transportului pe apă, care ține vreme mai îndelungată și porumbul se poate strica.

Orzul se ridică, asemenea și ovăsul. Recolta de ovăș este mică, așa că nu-i de ajuns. Dacă taxele vamale n'ar fi așa de mari, poate s'ar cumpăra din alte țări. Aceasta însă nu-i cu putință. De aceea ovăsul se va înlocui cu alte cereale, mai ieftine, cari se găsesc la noi în țară.

Prețul cerealelor în țară

Prețurile se înțeleg în lei pe 100 de kgr.

La Brătia: grâu calit. I 277 lei, calit. II 257 lei, calit. III 242 lei, seacă 182 lei, orz

227 Lei, ovăs 236 lei, porumb 146 lei, fasole 297 lei, mazăre 331 lei.

La *Galati*: grâu calit. I 260 lei, calit. II 238 lei, secară 186 lei, orz 200 lei, ovă 264 lei, porumb 148 lei.

La *Constanța*: grâu calit. I 287 lei, calit. II 265 lei, calit. III 255 lei, orz 216 lei, porumb 157 lei, fasole 295 lei.

La *Zimisoara*: grâu calit. I 245 lei, calit. II 235 lei, calit. III 220 lei, orz 260 lei, ovăs 26 lei, porumb 240 lei, fasole 450 lei.

La *Târgu-Mureș*: grâu 265 lei, orz 255 lei, ovăs 275 lei, porumb 210 lei.

La *Bazargic*: grâu 240 lei, secară 168 lei, orz 168 lei, ovăs 210 lei, porumb 105 lei, fasole 265 lei.

La *Cernduși*: grâu 220 lei, porumb 245 lei, mazăre 400 lei.

Prețul cerealelor în străinătate

La *Chicago*: grâu 310 lei, secară 241 lei, ovăs 211 lei, porumb 231 lei.

La *Winnipeg*: grâu 339 lei.

La *Liverpool*: grâu 330 lei, porumb 219 lei.

La *Buenos-Aires*: grâu 280 lei, ovăs 272 lei, porumb 172 lei.

La *Hamburg*: grâu 280 lei, secară 277 lei, orz 283 lei, porumb 282 lei.

La *Paris* (cu taxe): grâu 1102 lei, ovăs 594 lei, porumb 269 lei.

Prețul oleoaselor

Prețul se înțelege pentru 100 kilograme.

Floarea soarelui: la Brăila	228 Lei
la Galați	245 "
la Constanța	235 "
Rapiță: la Galați	212 "
la Constanța	235 "
In: la Brăila	455 "
la Galați	407 "
la Constanța	417 "
Sămânță de bostan: la Galați	636 "

Prețul vitelor în țară

La *Cluj*:

Boi grași	12—18000 perechea
Cai de muncă	10—12000 perechea
Vaci de lapte	3—5000 "
Porci	8000—1200 bucata

La *Bălți*:

Boi de muncă	8—10000 perechea
Boi grași	15000 "
Cai de muncă	3—6000 "
Vaci de lapte	3—4000 bucata
Oi	300—400 "
Porci	3500 "
Purcei	100—250 "
Viței	1000—1200 "

Prețul banilor

Franci francezi	6,72 Lei
Lire sterline	660 "
Dolari	166 "
Franc belgian	24— "
Lire italiene	8,70 "
Franci elvețieni	32,50 "
Coroana cehă	4,95 "
Schiling austriac	23,75 "
Marca germană	39,50 "
Pengő	25— "
Floria	68— "
Draehma	2,10 "
Dinari	3— "
Lire turcești	80— "
Leva	1,20 "
Napoleon aur	720.— "

Furtună la Madrid. Capitala Spaniei a avut mult de suferit din cauza unei puternice furtuni. Furtuna a cuprins orașul tocmai în timpul nopții ceea ce a făcut ca să nu piară oameni. Multe case au fost de tot descoperite, arborii au fost scoși din rădăcini. Pagubele produse sunt foarte mari.

DI Henderson e bolnav. Cât sunt englezii de reci la sânge, tot se încălzesc când e vorba de alegeri. DI Henderson, președintele partidului laburist, s'a îmbolnăvit în timpul propagandei electorale. Doctorii l-au sfătuit să stea în pat. După unele vești se spune că boala e destul de serioasă.

Cărți nouă

Maria, omagiul revistei „Observatorul” anul IV, No. 4—8; editura „Augustin”, Beiuș, Bihor. Prețul 80 Lei.

Am primit la redacție frumosul volum de 164 de pagini, format de carte, cu numeroase ilustrațiuni, poreclit „Maria” al revistei „Observatorul” din Beiuș, pe care l-a scos din prilejul împlinirii alor 1500 ani dela sărborul ecumenic din Eteș.

Mărturisim sincer cetitorilor noștri că acest volum ne face cea mai bună impresie din toate punctele de vedere și este un volum care n'ar fi permis să lipsească de pe masa nici unui fiu al Mariei.

În acest volum este adunat tot ce s'a scris mai de seamă, de către scriitorii români și străini, despre preacurata Vergură Maria. La sfârșitul cărții se află înșirate aproape toate cărțile mai noi cari s'au scris în românește sau într'alte limbi despre Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Mai cuprinde volumul și următoarele icoane bine tipărite: 1) Icoana veche a Preacuratei despre care se spune că ar fi zugrăvit-o sf. apostol Luca. 2) Regina tuturor sfinților 3) Eu sunt neprihănită zemslire 4) Maica Mântuirii, icoană păstrată la mănăstirea „Rusicon” de pe muntele Athos 5) Maica dulcelui sărut, una dintre icoanele sf. evanghelist Luca. 6) Adormirea Maicii Domnului. 7) Sfânta familie, 8. Maica ajutorului grabnic, o icoană cinstită în întreg Răsăritul, dar în deosebi la muntele Athos și în Rusia. 9. Maica Domnului dela Nicula. Pagubă că nu s'a dat și vestita icoană a Preacuratei, care a plâns în bisericuța curții mitropolitane din Blaj, cu prilejul morții episcopului Petru Pavel Aron de Bistra și care a fost dusă la Viena. O copie a acestei icoane se află la mănăstirea Prislop.

Felicităm redacția revistei „Observatorul” pentru acest frumos dar făcut Mariei și dorim din inimă să fie cumpărat de cât mai mulți fii ai Preacuratei. Se poate cere dela orice librărie.

Loc deschis*)

On. Redacție,

În anul trecut mai mulți cunoscuți de ai mei au procurat gunoi artificial numit superfosfat dela o Fabrică de lângă Bala-Mare (Phönix) și le-a trimis gunoi rău, așa, că n'a folosit nimica nici la unu. Vă roagă toți prin mine, ca să publicați aceasta în „Unirea Poporului”, ca să nu înșele și pe alții.

Strâmbul, la 27/X. 1931.

Cu stimă:

IOAN BOTA
plugar

(33) 1—1

*) Pentru cele publicate în această rubrică, redacția nu răspunde.

Cele mai bune cărți de cult

sunt fără îndoială „Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Iată numerii apăruiți până acum:

Nr. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moștenii ai împărăției cerurilor. Cărțica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care află tot creștinul explicații apostolii, cari sunt cei mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. G. 5750—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. 5750—1931 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Banca Generală de Credit Blaj repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea din Blaj pentru încasarea creanței de 20,000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 10 Noemvrie 1931 orele 1 p. m. la fața locului în prăvălie Str. Reg. Maria No — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: lumini, macaroane, săpunuri, cafea, bomboane, vâpseală, ață, ciorapi etc., în valoare de 21,125 Lei — bani.

În caz de nevoie și sub prețurile de estimare.

Blaj, la 22 Oct. 1931.

32 (1—1)

ss. OANEȘ portărel

Nr. 437—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 437—1931 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Lepschütz Victor repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Noemvrie 1931 orele 3 p. m. la fața locului în Blaj unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 stălaș pentru prăvălie cu sticlă și masă, 3 paltoane de iarnă, 1 pult. 20 în valoare de 36,000 Lei — bani.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 21 Oct. 1931.

31 1—1

ss. OANEȘ portărel